

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 18. oktober 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-458/18	GVC Services 1) Skal artikel 2, litra a), nr. i), sammenholdt med bilag I, del A, litra ab), i direktiv 2011/96/EU fortolkes således, at udtrykket »[d]e selskaber, der er registreret i henhold til Det Forenede Kongeriges ret« også omfatter de selskaber, der er registreret i Gibraltar? 2) Skal artikel 2, litra a), nr. iii), sammenholdt med bilag I, del B, i direktiv 2011/96/EU fortolkes således, at udtrykket »corporation tax i Det Forenede Kongerige« også omfatter den selskabsskat, der skal betales i Gibraltar?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet	GA	24.10.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces skridt	Dato
C-212/18	Prato Nevoso Termo Energy Sagen vedrører: 1) Er direktiv 2008/98/EF's artikel 6 og under alle omstændigheder proportionalitetsprincippet til hinder for en national ordning såsom artikel 293 i lovdekret nr. 152/2006, sammenholdt med artikel 268, litra eee-bis), i lovdekret nr. 152/2006, hvorefter et flydende biobrændsel, som opfylder de fastsatte tekniske krav og efterspørges som brændstof til produktion, nødvendigvis skal betragtes som affald, selv inden for rammerne af godkendelsesproceduren vedrørende et biomassefyret anlæg, i det omfang og så længe dette flydende biobrændsel ikke er indført i bilag X, del II, afdeling 4, stk. 1, til del V i lovdekret nr. 152 af 3. april 2006, og dette bortset fra	Miljø- og Fødevarer-ministeriet Energistyrelsen	Dom	24.10.19

	vurderinger af negativ indvirkning på miljøet eller enhver indsigelse vedrørende produktets tekniske karakteristika, som er fremkommet inden for rammerne af godkendelsesproceduren? 2) Er artikel 13 i direktiv 2009/28/EF og under alle omstændigheder proportionalitetsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og princippet om forenkling til hinder for en national ordning, såsom artikel 5 i lovdekret nr. 28/2011, for så vidt angår den del, hvor den for det tilfælde, at en virksomhed ansøger om godkendelse til anvendelse af en biomasse som brændstof på et anlæg, som genererer emissioner i atmosfæren, ikke fastlægger nogen koordinering med godkendelsesproceduren til den omhandlede anvendelse som brændstof ifølge bilag X til del V i lovdekret nr. 152/2006 eller muligheden for en konkret vurdering af den foreslåede løsning inden for rammerne af en enkelt integreret godkendelsesprocedure og i lyset af bestemte tekniske specifikationer?			
C-507/18	Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI 1) Skal artikel 9 i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at en sammenslutning af advokater, der har specialiseret sig i retsbeskyttelse af en kategori af personer med anden seksuel orientering, og hvis vedtægter erklærer, at sammenslutningen har til formål at fremme kulturen og respekten for kategoriens rettigheder, automatisk skal opfattes som eksponent for en fælles interesse og som en formodet nonprofit-organisation, der har søgsmålsinteresse, og i denne forbindelse også kan anlægge erstatningssøgsmål, i tilfælde af handlinger, som anses for at være udtryk for forskelsbehandling af denne kategori? 2) Omfatter anvendelsesområdet for beskyttelsen mod forskelsbehandling i medfør af direktiv 2000/78/EF, ifølge den korrekte fortolkning af dets artikel 2 og 3, en erklæring, som er fremført inden for rammerne af ytringsfriheden, og som er vendt mod kategorien af homoseksuelle, hvormed den adspurgte i et interview i et radiounderholdningsprogram har erklæret, at han aldrig ville ansætte eller samarbejde med homoseksuelle i sin virksomhed, selv om han på det omhandlede tidspunkt ikke gennemførte eller havde til hensigt at gennemføre en rekruttering?	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	GA	24.10.19
C-515/18	Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato Skal artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 fortolkes således, at den kompetente myndighed, som har til hensigt at tildele en kontrakt uden forudgående udbud, skal tage de nødvendige skridt til offentliggørelse eller give meddelelse om samtlige oplysninger med det formål, at samtlige potentielle operatører af offentlig trafikbetjening kan afgive et seriøst og rimeligt bud? Skal artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 fortolkes således, at den kompetente myndighed, inden den tildeler kontraktenudden forudgående udbud, skal foretage en sammenlignende vurdering af samtlige bud på tilvejebringelse af tjenesteydelsen, som eventuelt er blevet modtaget efter offentliggørelsen af forhåndsmeddelelsen ifølge samme artikel 7, stk. 4?	Miljø- og Fødevareministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	24.10.19

C-578/18	Energiavirasto 1. Skal artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF fortolkes således, at en person, der er forbrugerkunde hos en netvirksomhed, og som har indledt en sag for den nationale regulerende myndighed, der vedrører netvirksomheden, skal anses for at være en »berørt part« som omhandlet i artikel 37, stk. 17, der er berørt af en afgørelse truffet af en regulerende myndighed og dermed har beføjelse til at indbringe en afgørelse vedrørende netvirksomheden, som er vedtaget af den nationale regulerende myndighed, for en national domstol? 2. Såfremt den i det første spørgsmål nævnte person ikke skal anses for at være en »berørt part« som omhandlet i artikel 37 i direktiv 2009/72 spørges: Har en forbrugerkunde i en stilling som sagsøgerens i hovedsagen en ret baseret på et andet retligt grundlag i medfør af EU-retten til at deltage i behandlingen af en af ham fremsat anmodning om indledning af en foranstaltning for den regulerende myndighed eller til at få sagen prøvet for en national domstol, eller retter dette spørgsmål sig efter national lovgivning?	Energistyrelsen	GA	24.10.19
C-679/18	OPR-Finance 1) Er bestemmelserne i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med dette direktivs artikel 23, til hinder for national lovgivning, som bestemmer, at hvis kreditgiver ikke overholder sin forpligtelse til at foretage en vurdering af forbrugeren kreditværdighed, inden kreditaftalen indgås, er sanktionen, at kreditaftalen er ugyldig, samt at forbrugeren har pligt til at tilbagebetale hovedstolen til kreditgiveren på et tidspunkt, der er passende i forhold til forbrugeren økonomiske evne, idet sanktionen (kreditaftalens ugyldighed) dog kun finder anvendelse, hvis forbrugeren påberåber sig den (dvs. gør gældende, at aftalen er ugyldig) inden for en forældelsesfrist på tre år? 2) Pålægger bestemmelserne i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med dette direktivs artikel 23, en national ret af egen drift at anvende sanktionen i national lovgivning for kreditgiverens manglende overholdelse af forpligtelsen til at vurdere forbrugeren kreditværdighed (dvs. selv hvis forbrugeren ikke påberåber sig sanktionen)?	Finanstilsynet	GA	24.10.19
T-310/18	EPSU og Willem Goudriaan mod Kommissionen Påstande: — Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 5. marts 2018 om ikke at foreslå Rådet, at en aftale mellem arbejdsmarkedets parter i EU af 21. december 2015 om rettigheder for og høring af tjenestemænd og ansatte i centrale regeringsadministrationer, som er indgået i henhold til artikel 155, stk. 1, TEUF, skal implementeres ved et direktiv gennem en afgørelse fra Rådet i henhold til artikel 155, stk. 2, TEUF. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Beskæftigelsesministeriet	Dom	24.10.19

C-35/19	État belge Tilsidesætter artikel 38, stk. 1, fjerde afsnit, i C.I.R./92 artikel 45 ff. (princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed) og artikel 56 ff. (princippet om fri udveksling af tjenesteydelser) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den kun fritager handicapydelse for skat, hvis disse ydelser udbetales af staten, dvs. af État belge, i henhold til den belgiske lovgivning, og således skaber en forskelsbehandling mellem skatteydere, der bor i Belgien, og som modtager handicapydelse udbetalt af État belge i henhold til belgisk lovgivning, som er skattefri, og skatteydere, der bor i Belgien, og som modtager ydelser som kompensation for et handicap udbetalt af en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, som ikke er skattefri?	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	24.10.19
T-417/18	CdT mod EUIPO Påstande: — EUIPO's afgørelse af 26. april 2018 om at opsigte den ordning, der var aftalt med oversættelsescentret, annulleres. — EUIPO's afgørelse af 26. april 2018 om at bemægtige sig retten til at gennemføre alle de forudgående foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortsættelsen af kontorets oversættelsestjenester, bl.a. ved at offentliggøre et udbud, annulleres. — EUIPO's afgørelse om at offentliggøre et udbud vedrørende oversættelsestjenester under referencen 2018/S 114-258472 i EU-Tidende annulleres, og EUIPO forbydes at underskrive kontrakter i henhold til dette udbud. — Det fastslås, at offentliggørelsen af et udbud vedrørende oversættelsestjenester gennem et kontor eller ethvert andet EUorgan eller -agentur, hvis oprettelsesforordning fastsætter, at oversættelsestjenesterne leveres af oversættelsescentret, er ulovlig. — EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	24.10.19
Forenede sager C-663/17 P, C-665/17 P og C-669/17 P	Trasta Komerbanka AS m.fl. mod Den Europæiske Centralbank (appel) Påstande: — Kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Iğors Buimisters, SIA C & R Invest, Figon Co. Ltd, G.C.K. J Holding Netherlands B.V., og Rikam Holding S.A. — SPF mod Den Europæiske Centralbank ophæves, for så vidt som den forkaster formalitetsindsigelsen mod det søgsmål, der er blevet anlagt af Trasta Komerbanka AS' aktionærer. — Søgsmålet anlagt af Ivan Fursin, Iğors Buimisters, SIA C & R Invest, Figon Co. Ltd, G.C.K. J Holding Netherlands B.V., og Rikam Holding S.A. — SPF afvises. — Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Finanstilsynet	Dom	05.11.19
C-192/18	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 5, litra a), og artikel 9, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/ 54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (1), idet den i artikel 13, nr. 1)-3), i lov af 12. juli	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	05.11.19

	2017 om ændring af lov om de almindelige domstoles organisation [Prawo o ustroju sądów powszechnych] har indført forskellig pensionsalder for kvinder og mænd, der varetager et embede som dommer ved de almindelige domstole, dommer ved den øverste domstol eller offentlig anklager. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet den i nævnte lovs artikel 13, nr. 1), har sænket pensionsalderen for dommere ved de almindelige domstole og samtidig har indrømmet justitsministeren ret til i henhold til denne lovs artikel 1, nr. 26), litra b) og c), at træffe afgørelse om forlængelse af dommers tjenesteperiode. — Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
Forenede sager C-105/18- C-113/18	UNESA m.fl. »1) Skal det miljøretnlige princip om, at »forureneren betaler«, der er omhandlet i artikel 191, stk. 2, TEUF, og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000, som fastsætter princippet om dækning af omkostninger ved forsyningspligtigheder og foreskriver en passende økonomisk analyse af vandanvendelsen, fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et gebyr for anvendelse af indvand til elektricitetsproduktion som det i hovedsagen omtvistede, som hverken tilskynder til en effektiv vandanvendelse eller fastlægger ordninger med henblik på bevarelse og beskyttelse af de offentlige vandressourcer, og hvis kvantificering på ingen måde er knyttet til kapaciteten til at forårsage skade på de offentlige vandressourcer, idet gebyret udelukkende har fokus på muligheden for at skabe indtægter fra producenterne? 2) Er en afgift som det i hovedsagen omhandlede vandgebyr, som udelukkende berører vandkraftproducenter, der udøver virksomhed i regionsoverskridende vandløbsopland, og ikke producenter, der er indehavere af koncessioner i regionsinternt vandløbsopland, samt producenter, der anvender vandkraftteknologi, og ikke producenter, der anvender andre former for teknologi, forenelig med princippet om ikkeforskelsbehandling af de aktører, der er omhandlet i artikel 3, stk.1, i direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet? 3) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at opkrævning af et vandgebyr som det omtvistede, som er til skade for vandkraftproducenter, der udøver virksomhed i regionsoverskridende vandløbsopland, udgør ulovlig statsstøtte, idet der indføres en asymmetrisk afgift for den samme teknologi, som pålægges alt efter anlæggenes placering og ikke pålægges producenter af elektricitet fra andre kilder?	Miljø- og Fødevarerministeriet Energistyrelsen	Dom	07.11.19
C-215/18	Primera Air Scandinavia 1) Forelå der et kontraktforhold mellem sagsøgeren og sagsøgte som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i [Rådets] forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, selv om der ikke var indgået nogen aftale mellem sagsøgeren og sagsøgte, og flyvningen var del i en pakke af ydelser leveret på grundlag af en aftale mellem sagsøgeren og en tredjemand (et rejsebureau)? 2) Kan dette forhold betragtes	Justitsministeriet	GA	07.11.19

	som et forbrugerforhold i henhold til artikel 15-17 i afdeling 4 i [Rådets] forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område? 3) Har sagsøgte partsevne i en retssag vedrørende fyldestgørelse af krav opstået i henhold til [Europa-Parlamentets og Rådets] forordning [(EF)] nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91?			
C-280/18	Flausch e.a. a) Kan artikel 6 og 11 i direktiv 2011/92/EU, fortolket sammen med bestemmelserne i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at nationale bestemmelser såsom de i [forelæggelsesafgørelsens] præmis 8, 9 og 10 omhandlede, hvorefter procedurerne før afgørelsen om godkendelse af miljøkrav for anlæg og aktiviteter, som har væsentlig indvirkning på miljøet (offentliggørelse af vurderinger af indvirkningen på miljøet, oplysning og offentlig deltagelse i høringen), indledes og forvaltes primært af regionens største administrative enhed og ikke af den berørte kommune, er forenelige med de nævnte EU-retlige bestemmelser? b) Kan artikel 6 og 11 i direktiv 2011/92/EU, fortolket sammen med bestemmelserne i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en national ordning såsom den i samme præmisser omhandlede, der endeligt fastsætter, at offentliggørelse af afgørelser om godkendelse af miljøkrav for anlæg og aktiviteter, som har væsentlig indvirkning på miljøet, nærmere bestemt deres offentliggørelse på et dertil bestemt websted, udgør en formodning om fuldt kendskab for de berørte parter med henblik på at rejse søgsmål i henhold til den gældende lovgivning (annulationsøgsmål ved Symvulio tis Epikrateias, øverste domstol i forvaltningsretlige sager) inden fristen på 60 (tres) dage, henset til lovbestemmelserne om offentliggørelse af vurderinger af indvirkningen på miljøet, oplysning og offentlig deltagelse i proceduren for godkendelsen af miljøkrav for de omhandlede anlæg og aktiviteter, der fastlægger, at nøgleaktøren for disse procedurer er regionens største administrative enhed og ikke den berørte kommune, er forenelig med de nævnte EU-retlige bestemmelser?	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	07.11.19
Forenede sager C-349/18, C-350/18 og C-351/18	Kanyeba m.fl. Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører for det første spørgsmålet, om retsforholdet mellem en passager, som ikke køber rejsehjemmel, og befordringsselskabet er af kontraktmæssig eller lovbestemt art. Hvis der ikke er nogen kontrakt, opstår spørgsmålet, om passageren da kan begære beskyttelse mod urimelige vilkår. Endvidere vedrører anmodningen spørgsmålet, om artikel 6 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) i alle tilfælde er til hinder for, at retten kan mildne et vilkår – i dette tilfælde den af NMBS anvendte afgift – som anses for urimeligt, og i stedet anvende almindelige ansvarsregler, og hvis dette ikke er muligt, under hvilke omstændigheder kan retten da gøre dette.	Transport-, og Boligministeriet	Dom	07.11.19

	EU-Domstolen er blevet forelagt følgende spørgsmål: – Skal artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser, jf. artikel 2, litra a), og artikel 3, i direktiv 93/13, fortolkes således, at der altid opstår et kontraktmæssigt retsforhold mellem befordringsselskabet og passageren, selv når denne benytter sig af befordrerens tjenesteydelse uden at erhverve en rejsehjemmel? – Såfremt det foregående spørgsmål skal besvares benægtende, omfatter beskyttelsen i henhold til doktrinen om urimelige vilkår også en passager, der benytter offentlig transport uden at have erhvervet en rejsehjemmel, og som ved denne handle måde bliver forpligtet til betaling af en afgift ud over transportprisen på grundlag af befordrerens almindelige bestemmelser, der anses for almindeligt forbindende, fordi de er lovbestemte, eller fordi de er blevet bekendtgjort i en officiel publikation fra staten? Er artikel 6 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, der bestemmer, at »[m]edlemsstaterne fastsætter, at urimelige kontraktvilkår i en aftale, som en erhvervsdrivende har indgået med en forbruger, i henhold til deres nationale lovgivning ikke binder forbrugeren, og at aftalen forbliver bindende for parterne på i øvrigt samme vilkår, hvis den kan opretholdes uden de urimelige kontraktvilkår«, i alle tilfælde til hinder for, at retten kan mildne det vilkår, som anses for urimeligt, eller i stedet anvende almindelige regler? – Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, under hvilke omstændigheder kan den nationale ret mildne det vilkår, som anses for urimeligt, eller erstatte det ud fra almindelige regler[?] – Såfremt det ovenstående spørgsmål ikke kan besvares generelt, opstår det spørgsmål, om artikel 6 i direktiv 93/13 i det tilfælde, hvor det nationale sporvejs selskab efter at have grebet en passager i at rejse uden billet sanktionerer denne efter civilretten med en afgift alene eller oven i billetprisen, og retten kommer til det resultat, at afgiften er et urimeligt vilkår som omhandlet i artikel 2, litra a), jf. artikel 3, i direktiv 93/13, er til hinder for, at retten erklærer vilkåret for ugyldigt og anvender almindelige erstatningsregler for at erstatte den skade, som det nationale sporvejs selskab har lidt?			
C-480/18	PrivatBank 1) Er en national lovgivning, hvorefter det lettiske finanstilsyn har beføjelse til at behandle klager fra brugerne af betalingstjenester, herunder i forbindelse med manglende betalinger i euro eller i en medlemsstats nationale valuta, og dermed til at konstatere overtrædelser af loven [om betalingstjenester og elektroniske penge] og pålægge sanktioner, forenelig med artikel 2, stk. 2, i direktiv [2007/64/EF]? 2) Skal direktivets artikel 20, stk. 1 og 5, og artikel 21, stk. 2, fortolkes således, at de tillader, at den kompetente myndighed ligeledes fører tilsyn med og pålægger sanktioner i forbindelse med manglende betalinger i euro eller i valutaen i en medlemsstat uden for euroområdet? 3) Har den kompetente myndighed med henblik på de i direktivets artikel 20 og 21 fastlagte tilsynsopgaver eller med henblik på de i direktivets artikel 80-82 fastlagte klageprocedurer beføjelse til at bilægge tvister mellem betaleren og udbyderen af betalingstjenester, som udspringer af	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	07.11.19

	de i direktivets artikel 75 omhandlede retsforhold, og afgøre, hvem der er ansvarlig for den manglende eller mangelfuldt gennemførte transaktion? 4) Når den kompetente myndighed udfører de i direktivets artikel 20 og 21 fastlagte tilsynsopgaver eller gennemfører de i direktivets artikel 80-82 fastlagte klageprocedurer, skal denne myndighed da tage hensyn til en voldgiftsafgørelse, der bilægger tvisten mellem udbyderen af betalingstjenesterne og brugeren af betalingstjenesterne?			